

DEN BOOM IN

Dat dezelfde acteur in cowboyfilms soms vijf maal wordt neergeschoten, vonden we normaal.

Dat Bobby in Dallas lang na zijn dood plots uit het stortbad stapte, hebben we met de *'mantel der soap'* aanvaard...

Maar na 1989 jaar, nog maar eens, opnieuw geboren worden, is toch van een andere orde! Ik moet er geen tekeningske bij maken want iedereen weet dat ik het over Jezus heb. Ieder jaar opnieuw worden we al van in september herinnerd aan het kerstgebeuren en liggen de eerste versieringen in de winkels naast de nog ingepakte dozen met paaseieren... Zot, maar waar. Dat hij berekend is voor kerstnacht staat als een ster boven de stal; het water zal breken, dus breek uwen portemonnee ook maar open.

Mijn job voor dit jaar zit er alweer op. De kerstboom is afgebroken, letterlijk, en zit terug in de doos 'Made in China' met daarop de leuze: *"U hebt el jalen pleziel van!"* Ja, afbreken vind ik helemaal niet plezant en dit jaar zijn er -nog maar eens- vijf ballen gesneuveld. Niet mijn schuld want op hun doos stond *'onbleekbale kelstballen'*... mijn gedacht?! Maar eerlijk gezegd, is en blijft kerst wel één van de mooiste tijden van het jaar. We zijn ermee opgegroeid en geven het door. Steeds opnieuw en opnieuw en de commerce zal er wel voor zorgen dat we het niet vergeten!

Terwijl mijn eerste bal tegen de grond ging, dacht ik aan zestig jaar terug en de kersttijd toen, de echte!

Kerstbomen waren puur natuur en meestal 'geleend' uit één of ander bos. Niets speciaals: de gewone spar, niet te groot en niet te klein, medium dus. Tegen dat hij binnen was waren de eerste naalden al voor in de stoof, maar hij was magisch!

Mijn ma legde er een oud deken onder als bumper voor vallende ballen, maakte een perimeter voor mij en mijn zus en haalde de vergeelde dozen van de kleerkast, de veiligste plaats. Ons ogen vielen uit ons kassen en de vingers jeukten toen ze deze opende en het zijdepapier verwijderde van rond de juweeltjes. En dat waren het! Prachtige, geblazen fijne glazen kunstwerkjes met de hand beschilderd en o zo breekbaar!

U zal ze zeker nog wel kennen, en mogelijks bezitten, want het zijn erfstukken met een verhaal. Wij mochten alleen toekijken en finaal op het witte laken de kerststal onder de boom schuiven met wel tien 'pas-ops' van ons ma. Maar de grote finale moest nog komen: de blikken kaarshouderkes met nijper en gedraaid kaarsje, in alle kleuren, de led-lampjes van nu.

Op kerstavond werden deze kort aangestoken, in alle veiligheid, het licht gedoofd en... ooooh, mooi! Na het doven van de kaarsjes kwam er een grote zucht van verlichting want alles stond daar nog, geen rook, geen stank, geen brand, opdracht volbracht. En hop naar de nachtmis!

Ja, zo was het. En niet alleen bij ons maar praktisch overal in het dorp. De dag nadat er menige sterren, al dan niet draaiende, de deur gepasseerd waren kon de afbraak beginnen. De perimeter was terug een feit en het oude deken ook. De erfstukjes werden stuk voor stuk terug in hun zijden jasje gewikkeld en in de vergeelde doos gelegd.

De '*pinne*' was de laatste en alles verdween voor een jaar op de kleerkast, ver van de kinderhandjes. Oei, ik zie al een traantje, hoho.

De kerstboom, toen '*sperre*' genoemd, stond tweemaal naakt, zonder bal of krans en ook zonder naalden... Maar niets ging toen verloren.

De naalden werden samen geveegd en in de Leuvense stoof gegoten. De hele plaats rook naar het bos. Het skelet belandde op de kapblok en was klaar voor de aansteek de dag daarop. Driemaal warmte van één boomke; eerste maal van het lopen bij het lenen, tweede maal van de schrik bij het branden van de kaarsen en een derde maal in de stoof. Dat was economie!

Nu anno 20.. wordt de dure 'den' met een geleerde naam van € 60 of meer opgehaald, vermalen in kleine stukjes die dan terug aan elkaar gelijmd worden tot 'pellets'. En wij kopen dan onze eigen boom terug in een zak van 15 kilo voor € 14. Dat is super economie! Maar kerst mag wat kosten want het is één van de weinige normen die stand houden in deze woelige tijden. Iedere cultuur heeft zijn geloof maar Kerst brengt de hele wereld nog steeds in beweging. "Vrede op aarde aan alle mensen van goede wil," hoeft geen uitleg. Of toch? Hoe zou dat klinken in het Russisch?

Bij ons thuis zijn nooit ongelukjes gebeurd met de kerstkaarsjes en toch heeft het gebrand. Niet op kerst, maar tijdens de processie in augustus. Mijn zus, mijn ma en ik zaten mooi geknield op een stoel voor de deur. Voor het venster stond een buste van de biddende Maria - buste, geen borst hé - en aan weerszijden een kandelaar met twee brandende kaarsen. Plots zwaaide iedereen in de processie naar ons, allee dat dachten wij toch, en we zwaaiden terug. Maar de waarheid was anders want het weggetrokken gordijn was terug op haar plaats geschoven en stond in brand! Er is geblust met wjwater! Hoho!

Dagelijks zien we op TV meerdere malen de reclame van 'Verisure', die wonderlijke beveiliging tegen inbraak en brand. "Ik wil er ook één!" Ja, tot ge de prijs hoort! De tijd dat de mensen met open deuren gingen slapen is al lang voorbij. Er was niets te stelen en ze kenden hun geboden. Nu wordt stelen bestempeld als een 'job' en vergoelijkt met de uitleg: "Ach, ze willen ook een deeltje van de welvaartmaatschappij." Dus, ze gaan werken! Ja man!

Maar om terug te komen op dat alarm, wel, dit is een uitvinding van de vinkeniers. Zeker weten. 'Kerst 1946', twee huizen branden af tijdens de middernachtmis in een buurgemeente. Geen slachtoffers maar alles weg! Dezelfde reden: kaarsjes vergeten in de kerstboom!

1947, Fiel en Mon, twee jongmannen die nog bij moeder wonen zijn bestuurslid bij de plaatselijke vinkenmaatschappij 'De Vlamme zangers'. Eigenlijk moest

het 'Vlaamse' zangers zijn, maar ja, we kennen de schilder al een tijdje hé. Moeder was zeer vroom, kuiste de kerk en stak de kaarsen aan op de diensten. Regelmatig kwam ze thuis met blaren op haar handen van de kaarsen en Fiel en Mon kregen een afschuw voor vuur en alles wat brand kon veroorzaken. Op een nacht, begin december, droomde Fiel dat hun kerstboom in brand stond en ze deze moesten blussen met water uit de regenkuip... Allee, alles bij alles toch een natte droom! Het liet hem niet los en een paar dagen voor kerst vertelde hij het aan zijn broer die een poging bedacht om hem van zijn trauma af te helpen. *Kerstavond 23.30 u*, overal worden de kaarsjes uit geblazen, licht uit, deur toe en naar de middernacht mis! Moeder ziet plots dat haar twee zonen niet op hun stoel zitten in de kerk en ze is ongerust en kwaad terzelfdertijd maar de 'show must go on'.

In het vinkenlokaal staat de zuster-Godelievewijn voor na de mis al op de stoof voor de kerkgangers. *00.30 u*, met de pastoor en de nonnen op kop komen de gelovigen, of beter de dorstigen, het lokaal binnen en zien daar Fiel en Mon aan de toog zitten met een warme wijn XXL. Ja mensen, die jongens kregen daar op hun donder van de pastoor en zijn harem, de champetter, hun ma... echt niet te doen. En waarom? Toen iedereen zijn ding had gedaan, nam Mon het woord. Wel wat met een wijntong, maar hij vertelde het verhaal van de droom van zijn broer. Iedereen dacht: "EN DAN?" Maar hij ging verder en vertelde dat zij tijdens de mis alle huizen van het dorp hadden bezocht om te zien of er geen vergeten kaarsjes waren. En ja, bij de nonnen was het zo. Maar ze waren er op tijd bij en er was niets gebeurd... Leugentje om bestwil, hoho. Iedereen betuigde zijn dank en ieder jaar deden de broers hetzelfde. Nooit heeft het gebrand in het dorp, op uitzondering van de stoven.

Later kwamen de slingers met lampen, lampjes en nu ledjes. Veilig of beter veiliger want op de doos staat '*Niet zeel gevaallijk*'. Maar Fiel en Mon zijn blijven waken over het dorp en hebben op algemene vraag de firma '*Veilig met de broers Verisure*', want zo noemden ze, gesticht! Dus het kan niet anders dan dat

'Verisure' ontstaan is in het vinkenlokaal op een kerstavond met als eerste CEO's vinkeniers Fiel en Mon.

Wat stond er nu al weer in het 7de en 8ste gebod?

“Vlucht het stelen en bedriegen, ook de achterklap en het liegen.”

Ja, maar als het voor de goede zaak en een glimlach is ...

Lucien van Gent